

Spring (7) – achter Jezus aan

- Lezing: Johannes 6:41-71

⁴¹De Joden begonnen te protesteren omdat Hij zei dat Hij het brood was dat uit de hemel was neergedaald. ⁴²Dat is toch Jezus, de zoon van Jozef? We weten toch wie zijn vader en moeder zijn? Hoe kan Hij dan zeggen dat Hij uit de hemel is neergedaald?' ⁴³Jezus zei: 'Houd op met protesteren. ⁴⁴Niemand kan bij Mij komen tenzij de Vader, die Mij gezonden heeft, hem bij Me brengt, en Ik zal hem op de laatste dag laten opstaan. ⁴⁵Het staat geschreven in de Profeten: "Zij zullen allemaal door God onderricht worden." Iedereen die naar de Vader luistert en van Hem leert, komt bij Mij. ⁴⁶Niet dat iemand ooit de Vader gezien heeft – alleen Hij die van God komt, heeft Hem gezien. ⁴⁷Werkelijk, Ik verzeker u, wie gelooft, heeft eeuwig leven. ⁴⁸Ik ben het brood dat leven geeft. ⁴⁹Uw voorouders hebben in de woestijn manna gegeten en toch zijn zij gestorven. ⁵⁰Maar dit is het brood dat uit de hemel is neergedaald; wie dit eet sterft niet. ⁵¹Ik ben het levende brood dat uit de hemel is neergedaald; wanneer iemand dit brood eet zal hij eeuwig leven. En het brood dat Ik zal geven voor het leven van de wereld, is mijn lichaam.'

⁵²Nu begonnen de Joden heftig met elkaar te discussiëren: 'Hoe kan die man ons zijn lichaam te eten geven!' ⁵³Daarop zei Jezus: 'Werkelijk, Ik verzeker u, als u het lichaam van de Mensenzoon niet eet en zijn bloed niet drinkt, hebt u geen leven in u. ⁵⁴Wie mijn lichaam eet en mijn bloed drinkt, heeft eeuwig leven en hem zal Ik op de laatste dag laten opstaan. ⁵⁵Mijn lichaam is het ware voedsel en mijn bloed is de ware drank. ⁵⁶Wie mijn lichaam eet en mijn bloed drinkt, blijft in Mij en Ik blijf in hem. ⁵⁷De levende Vader heeft Mij gezonden, en Ik leef door de Vader; zo zal wie Mij eet, leven door Mij. ⁵⁸Dit is het brood dat uit de hemel is neergedaald. Het is niet het brood dat uw voorouders aten; zij zijn gestorven, maar wie dit brood eet zal eeuwig leven.' ⁵⁹Dit alles zei Hij in de synagoge van Kafarnaüm toen Hij daar onderricht gaf.

⁶⁰Veel leerlingen die het gehoord hadden zeiden: 'Dat zijn harde woorden, wie kan daarnaar luisteren?' ⁶¹Jezus wist wel dat zijn leerlingen protesteerden en zei tegen hen: 'Ergeren jullie je hieraan? ⁶²Maar als jullie nu de Mensenzoon zouden zien opstijgen naar waar Hij eerst was? ⁶³Het aardse bestaan leidt tot niets, het is de Geest die levend maakt. Wat Ik gezegd heb is vol van Geest en leven. ⁶⁴Maar sommigen van jullie geloven niet.' Jezus wist namelijk vanaf het begin wie er niet geloofden en wie Hem zou uitleveren. ⁶⁵'Daarom heb Ik jullie gezegd,' zei Hij, 'dat iemand alleen bij Mij kan komen als het hem door de Vader gegeven is.' ⁶⁶Toen trokken veel leerlingen zich terug en gingen niet verder met Hem mee.

⁶⁷Jezus vroeg nu aan de twaalf: 'Willen jullie soms ook weggaan?' ⁶⁸Simon Petrus gaf antwoord: 'Naar wie zouden we moeten gaan, Heer? U spreekt woorden die eeuwig leven geven, ⁶⁹en wij geloven en weten dat U de heilige van God bent.' ⁷⁰Jezus zei: 'Ik heb jullie alle twaalf uitgekozen, en toch is een van jullie een duivel.' ⁷¹Hiermee doelde Hij op Judas, de zoon van Simon Iskariot, want hij, een van de twaalf, zou Hem uitleveren.

Preek

Lieve mensen,

Ons jaarthema werkt steeds aanstekelijker. In Rotterdam hangen overal deze aanplakborden:

Slide:

En zelfs in een wereldstad als Parijs beginnen ze er langzaam in te geloven:

Slide:

Het is ook een prachtig jaarthema. Zeker nu de nieuwe lente overal doorbreekt.

Slide:

We hebben er al een aantal keren bij stilgestaan. Over de bron, in het Engels: *Spring*. Een bron die overstroomt en naar je toe komt. En over de nieuwe lente die aanbreekt als God zijn Geest laat waaien. Alles komt in bloei. Gods koninkrijk breekt baan. En vorige maand zijn we begonnen met het laatste stukje, over de sprong. We dachten na over Gideon. Die wel met God mee wilde doen. Maar wel heel aarzelend. Hij waagt niet de sprong. Maar maakt een soort kleine hinkstapsprong. God kan daar al heel wat mee.

Maar in de Bijbel kom je ook mensen tegen, die wel voluit de sprong wagen. Abram was zo iemand. Maria, de moeder van Jezus. En ook Paulus. Maar ook de leerlingen van onze Heer. Petrus, Johannes, al die anderen. Het is een bijzonder verhaal hè, dat Jezus langsloopt en zegt: kom op, volg mij! Gewone vissers, die hun boten zitten te onderhouden. Of bezig zijn met vissen. Ineens worden ze weggeroepen. Voor een heel speciale missie. Vissers van mensen. En ze gaan. Misschien hadden ze wel van Jezus gehoord. Maar echt kennen, dat was er nog niet bij. Toch wagen ze de sprong. Leerling van Jezus worden. Met vallen en opstaan achter hem aan.

Zij zijn de eersten van velen. Want in hun kielzog komen er nog veel meer leerlingen achteraan. Aan het begin van hoofdstuk 6 staat:

Slide: Een grote menigte mensen volgde Hem, omdat ze gezien hadden welke tekenen Hij bij zieken verrichte. (Joh.6:2)

Allemaal volgelingen van Jezus. Niet volgers, zoals op *social media*. Die zaten er misschien ook wel tussen, hoor. Het grote verschil is, dat je op afstand kunt blijven, als volger. Dan raak je niet zo betrokken. Maar Jezus heeft ook heel veel volgelingen. Leerlingen. Zo worden ze verderop in dit hoofdstuk genoemd. In vers 60 en vers 66. Discipelen van Jezus. Ze willen in zijn voetspoor gaan.

Maar ze haken af, zo lazen we. En ik vind dat vreemd. Want wat is eigenlijk de reden? Ik vind dat een beetje onbegrijpelijk. Jezus heeft uit vijf broden en twee vissen een hele menigte eten gegeven. Hij laat zien dat hij oog heeft voor jouw verlangens. Voor jouw behoeften. Voor jouw nood. Hij zet zijn macht in als Schepper om jou te voorzien van wat je nodig hebt. En aanvankelijk zijn ze zo onder de indruk dat ze hem zelfs koning willen maken! Meer stemmen dan de BBB. Wat is er gebeurd dat ze nu ineens afhaken? Nou, dat heeft te maken met de woorden van Jezus.

Hij laat zien dat er een diepere nood is dan jouw verlangens. Hij wil verder gaan dan jouw vaak oppervlakkige dromen. Deze wereld is stuk op een veel dieper niveau dan wat jij je realiseert. Vaak denken wij, tenminste, denk ik: nou, als het een beetje gaat zoals ik hoop. Genoeg zekerheid voor de komende tijd. Mijn leven op orde. Beetje comfort. Dan is het wel oké. Maar Jezus gaat veel dieper. Hij ontmaskert je oppervlakkigheid. Om in leven te blijven is een sterke verbinding met hem nodig! Om werkelijk te leven. Hij is brood dat eeuwig leven geeft. Hij zegt ze dat ze zich veel te druk maken om het huidige leven. Dat ze te veel houvast vinden in dingen die vergaan. Dat ze veel meer moeten gaan voor Jezus. De sprong wagen door radicaal achter hem aan te gaan. Niet met allerlei mitsen en maren geloven met de handrem er op. Niet met oppervlakkig geluk tevreden zijn. En dat trekken veel leerlingen niet.

Ik weet nog wel dat ik in Nieuwerkerk de alphacursus gaf. We deden dat ieder jaar en ook deze keer was het een enthousiaste en meelevende groep. Heel belangstellend. Maar toen ik uitlegde dat Jezus zichzelf presenteert als 'de weg, de waarheid en het leven', toen steigerde één vrouw en werd boos. Ze vond het arrogant dat Jezus zo exclusief over zichzelf spreekt. Ze bleef wel komen de volgende avonden, maar kon zich er toch niet overheen zetten. En uiteindelijk haakte ze af.

Zo gaat het hier ook met deze mensen. Jezus is prima, maar niet als enige houvast. Zijn wonderen zijn prachtig, zijn woorden vol van leven. Inspirerend. Maar je wilt toch niet zeggen dat Hij de enige is? Dat is ook voor jou en mij vandaag moeilijk. Dat je andere dingen die houvast geven los kan laten. Los moet laten. Toen in Jezus' tijd waren dat de tradities. Jezus zegt dat Hij beter brood is dan het manna dat God gaf in de woestijn. Hij zegt dus dat Hij de vervulling van en dus ook belangrijker dan het Oude Testament. Maar veel mensen vonden juist hun identiteit in het Jood-zijn. Dus Jezus raakt hun diepste wezen als Hij zegt: ik ben meer waard. Ik alleen geef echte zekerheid. Dat is echt lastig. Ik vind dat moeilijk, om zo op hem te vertrouwen. De sprong te wagen.

Als het lastig is, wat doe je dan? Nou, ik laat me dan inspireren door wat Petrus antwoordt als Jezus vraagt: willen jullie soms ook weggaan? Het is een prachtig antwoord dat hij geeft: Naar wie zouden we moeten gaan, Heer? Want dat is de andere kant. Ik wéét dat andere dingen geen houvast geven. Natuurlijk is het heerlijk als je gezondheid goed is, je financiële basis solide, je werk fantastisch en je relaties hecht en warm. Maar ten diepste weet je: het geeft geen houvast. Er hoeft maar dát te gebeuren en er gaat van alles schuiven. En dan zegt Jezus: ik ben het brood dat leven geeft.

Dat zegt Petrus ook: U spreekt woorden die eeuwig leven geven. Dat is een prachtig statement. Jezus is mijn hoop dat deze wereld niet reddeloos verloren is. Dat God in eeuwigheid zijn schepping niet loslaat. Ook als wij mensen hard op weg zijn om de aarde onleefbaar te maken. Jezus geeft me zicht op een eeuwige toekomst. Het betekent ook dat Jezus het eeuwige leven mijn wereld in brengt. Vanuit het perspectief van de eeuwigheid kan ik hier hoopvol leven. Achter Jezus aangaan betekent werkelijk iets. Je kijkt daardoor anders naar deze wereld. Naar de mensen om je heen. En je gaat daarvanuit handelen. Ook jij brengt dan iets van de eeuwigheid in het hier en nu. We zijn niet verloren.

En dat is ook waarom ik de sprong waag. Om met heel mijn hebben en houden, met huid en haar me over te geven aan die Jezus. Jezus inspireert en draagt. Daagt uit en bemoedigt. Troost en beschermt. Zijn woorden geven me moed en kracht. En dan is volgeling zijn, leerling, dat is echt niet meteen gemakkelijk. Je ziet het aan de leerlingen die nu, in Johannes 6, blijven; maar met Goede vrijdag vallen ze in slaap en vluchten uiteindelijk allemaal weg. De weg die Jezus gaat is een weg van lijden. En het kan zijn dat je als leerling ook soms pijnlijke keuzes moet maken. Kruisdragen, noemt Jezus

dat. En de grote groep ziet die bui al hangen. Ze doen een stap terug als Jezus zegt: ik ben de enige die leven kan geven.

Jezus vraagt ook jou en mij: willen jullie soms ook weggaan? Of waag je toch de sprong en kom je achter mij aan? Durf je het aan met Jezus? Als enige houvast? En wat is er voor nodig om de band met hem nog hechter te maken? Nog steviger? Moet je daarvoor dingen loslaten? Je tijd anders indelen? Je prioriteiten anders leggen? En breng je dat op? Jezus spreekt woorden die eeuwig leven geven. Geloof je dat Hij de heilige van God is? En durf je hem te volgen, ook als het soms lastig is en zelfs pijnlijk?

Wie put uit de Bron en droomt van een nieuwe lente; die waagt de sprong.

Amen